

Brýtur í bæði borð hjá Agnes Louise

Oddagrein

HVUSSU leingi verður hesi samgongu lív lagað mundu tað vera fleiri, sum spurdu seg sjálvan eftir Dag og Vik hóskvöldið. Hetta man tó ikki koma ávart á tey, sum nú í longri tíð hava fylgt við óregluliga gongulagnum hjá landsstýrinum.

Tað sigur seg sjálvt, at tað altíð vilja vera rembingar í eini samgongu, sum fevnir um ikki færri enn fyra flokkar. Men okkurt bendir á, at hesar rembingar eru farnar at vinda uppá seg og spurningurin er nú, nær Agnes Louise kollsigir. Sum nú er brýtur í bæði borð.

HVØR hevur skyldina og hvi er steivið so vánaligt! Eru flokkarnir og persónarnir og fyrri tað ideologiernar ov ymiskar ella er tað okkurt heilt annað, sum er orsøkin! Kann tað vera skiparin, sum ikki dugir at stýra og eiheldur at halda manningini til! Líka mikið hvussu góða grund hann heldur seg hava til at langa út eftir sínum samstarvsfeløgum, so er tað einum lögmanni óverdugt alment at skuldsæta teir fyrri drekkari í arbeiðstíðini.

Tað er eingin loyna, at samstarvið millum javnaðarflokkinn og sambandsflokkinn í Tinganesi er versnað fyrri nærum hvønn dag. Tað skilist, at lögmaður hevur ilt við at samskipta við sínar landsstýrismenn, og at teir tí í mongum fæm eru óvitandi um, hvat veruliga fyrigongur inni á lögmannskontórinum.

VARALØGMADUR hevur fleiri ferðir gjørt vart við sína ónøgd, og tað sama hevur formaður javnaðarflokksins gjørt. Kritikkur teirra er, at lögmaður alt ov oftani fiskar í sjálvdrátti, tá hann úttalar seg vegna landsstýrið. M.a. hevur hann - sum ongastadni hoyrir heima, tað er beinleiðis illloyalt og ikki í tráð við embættið - í ólavsøkurøðum og nýggjarnøðum beinleiðis lagt eftir sínum samstarvsflokkum fyrri fortíðar syndir.

Tað er fullkomiliga greitt fyrri okkum, at undir slíkum umstøðum ber ikki til at fáa eitt stýri at virka eftir ætlan. Við hesum hevur lögmaður víst, at hann er ikki maður fyrri at leiða eina samgongu. Kynstnið hjá einum leiðara er nettopp at duga at seta egináhugamál til viks, tá tað ræður um at halda uppá fleiri flokkar við ymsum sjónarmiðum. Í ávísan mun kann ein siga, at lögmaður ber seg at, sum um at sambandsflokkurin sat einsamallur í Tinganesi. Havandi í huga, at ein av fremstu sambandstingmonnum tók seg úr samgonguni (og tingbólki) vegna ónøgd við leiðsluform lögmanns er tað kanska ikki so ringt at skilja støðuna hjá øðrum í samgonguni. Vit hava annars í mongum fæm lýst lögmann sum ein síðiligan persón, sum ikki leypir framav men sum roynir at umboða sess sín á besta hátt. Henda myndin er vorðin alt meira kám og tað hevur hann sjálvur skyldina av. Ístaðin fyrri at rætta samstarvsfeløgum sínum eina hond hevur hann vent teimum bakið. Besta dømið um hetta er seinasta trætan í sjúkráhusmálinum. Vit skulu ikki her gera av, hvør eigur hetta málið. Til lögmannsins forsvor kann sigast, at hann eigur at leiða og fordeila arbeiðið, men hinvegin eigur hann eisini sum starvsfólkaleiðari at gera sína skyldu og ikki renna undan. Eftir okkara t ykki er tað nú bert lögmaður sjálvur, sum kann bjargið samgonguni. Sum leiðari er tað hansara uppgáva at finna steivið aftur. Spurningurin er bara, um her er nakar vilji.

Sosialurin

viðmerking

Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður:

Sannleikin í niðurstøðum Atla Dam

12. mars 1996 hevur Atli Dam skriva grein, sum hann nevnr «takk fyrri, at eg ikki eri sum hini». Nú er greinin skrivað júst í eini tíð, hvar Atli í Keypmannahavn heystar nakrar av bitru fruktunum frá 25 árum í politikki, so at innihaldið og tess rúmd ikki er í tráð við sjálvan inngangin, er helst einki at siga um.

Longu í yvirskriftini leggur Atli stund á sjálvari greinin. Hansara fortolkingar av tí grein, sum hann ger viðmerkingar til, er á sama støði og hevur somu frástøðu frá greinin, sum niðurstøður hansara í tí máli, sum hann so trúliga fylgir, eru frá veruleikanum.

Eg skal tó viðmerkja, at tað at vera sum onnur, ong-

antið hevur verið mín málsetningur, hetta tí eg ikki meti tað sum nakað mál í sær sjálvum.

Men tað er minur á, ikki at vilja verða samanborin við hvønn sum helst, og so tað at takka fyrri at man ikki er sum hini.

Atli sigur seg, longu í apríl mánaða í fjør, hava greitt nágreiniliga frá mannagongdini, og síðani er einki av tí mótprógv.

Tá ein persónur hevur ta uppfatan, at hann umboðar sannleikan og at hini siga ósatt, so er tað líka mikið hvat onnur siga, so er ikki gjørligt at afturvísja nakað og einki kann mótprógvast.

Annars er tað soleiðis, at undirritaði ikki metir Atla at vera part í hesum málin-

um, og tí ikki fólir seg at skylda honum nakra frágreiðing.

Seinni í greinin ger Atli vart við, at hann breiðir upp á seg við góðari samvitsku. Hetta er ikki so lítið avdúkandi yvirfyri einum fólki, sum knógvar undir ógvislugu fylgjunum av fæddu politikkinum, í teim 25 árunum, sum Atli var í politikki, harav 17 árum í landsstýrinum.

Eisini ger Atli vart við, at hansara tíð í politikki ikki endaliga er uppgjörd. Tey 25 árin hoyra til fyrilísluppgjörd.

Hetta boðar ikki frá góðum, men liggur tó í síðsta enda hjá veljaranum, sum skal avgera, um vit skulu venda aftur til tann politik,

sum hevur ført okkum í ófæri og hvørst høvudsþersónur heilsar okkum við tí boðskapi, at hann breiðir upp á seg við góðari samvitsku.

Lesarabrev

Løgin handilsmoralur

Tað undraði mangan vágbing, at Suðuroyar Sparikassi seldi klubbann til klædnahandil, tá ið teir høvdu lovað klubbann til annan felagsskap í Vági. Fleiri vágbingar høvdu bjóðað, og vóru framvegis við í bjóðingini, men uttan orð ella boð til tey, seldi

Suðuroyar Sparikassi klubbann til henda klædnahandil. Boðið var 400.000 kr. av tveimum, men uttan at siga øðrum partinum frá, seldu teir til hin, undirhands kann man siga.

Hvat er hetta fyrri handilsmoralur?

Eini skuldi trúð, at hjá

Sparikassanum galt um at selja til hægstbjóðandi, at fáa sum mest fyrri bygningin, men ikki í hesum førinum. Ein kann spyrja hvi?

Klædnahandilnum hava vit nóg mikið av í Vági, tað er ikki neyðugt at útbýggja á tí økinum, og hvussu við at lata ein handil upp har uttan

parkeringspláss?

Mangt er blivið undarligt við Sparikassanum hesa seinastu tíðina, men hetta luktar langan veg.

Ein ábyrgdari

Føroyskur umboðsmaður í Brüssel

Tað letur ikki til, at okkara politikarar hava lært av áttatiárunum. Teir tosa og skriva um, at nú má sparast, og vanligi borgarin hevur sligið seg til tols við, at sparringar eru neyðugar, hóast ymiskar meiningar eru um hvar sparast skal.

Í øllum hesum sparringarúðleika koma somu politikarar fram við hugtakinum um at seta føroyskan umboðsmann í Brüssel. Tað er sanniliga ikki at spara, tí tað verður ein dyrt drongur, har skal setast. Vit fáa ta hjálp úr Danmark at umboða okkum í Brüssel, vit hava brúk fyrri, men vit mugu ansa eftir ikki at bliva ov stórir í ondini, at vit forsmáa alla hjálp.

Fyrri tað um Niels Helveg Petersen sigur, at best hevði verið, um vit høvdu okkara

egna mann har niðri, so er eingin orsøkin til at vit loypa á leistum at fáa mannin settan við tað sama. Væl hægriðd fiskavörur fáa altíð pris so leingi brúk er fyrri teimum, og goymslurnar fullar, fellur prisurin, óansæð um vit hava ein mann í Brüssel ella ikki.

Eftir hondini eru so nógv ætlanir hjá politikarnum, ið standa í hálfum gekki vegna pengamangul, at tað hevði verið betur, um okkurt av tí, ið ætlað var til nyttu, bleiv fullført fyrri teir pengar, ein brússellmaður hevði komið á kostnað.

Kann sum dømi taka Ellis- og Røktarheimini í Sandoyinni. Tað kundi verið ein meining í at fingið tey upplatin, heldur enn aftur nakað nýr, ið kann undverast. Vit mugu gera okk-

um pura greitt, at av kommununum verða tey ikki tikin í brúk, tær er í botnleysari skuld, og inntøkurnar minka á hvørjum ári.

Her er eitt mál hjá javnaðarflokkinum at umhugs,

og at fáa aðrar at taka undir við. Roynið at koma tykkum aftur á jørdina, gloymið brússelmannin, og helst aðrar við.

Palli Dalsgaard

Bygningur til sølu

Bygningurin "Fútastova", Gongin 3 í Tórshavn verður við hesum lýstur til sølu.

Áhugað kunnu venda sær til Føroya Banka í Tórshavn, tlf. 11350, lokál 1410 ella 1411.

FØROYA BANKI